

TheaterNieuws

Jongenskoor Dalfsen

GROTE KERK
Loenen aan de Vecht

Interview met Erik Korterink, dirigent

In de pauze van het optreden van het Jongenskoor Dalfsen, op vrijdag 20 december in de Grote Kerk, maakt dirigent Erik Korterink even tijd vrij om mijn vragen te beantwoorden.

Hoe vond je zelf dat het ging, de eerste helft? Zelf miste ik de interactie met het publiek een beetje

Ja, het was mooi, het publiek was enthousiast, getuige het applaus. Voor het geheel, ook voor de solo's, is het mooier dat de mensen tussendoor niet klappen. Participeren mag zeker, in de vorm van de samenzang, wat ook gebeurde.

Ik zie in jullie beleidsplan dat jullie uitgaan van het beginsel dat de zangkunst te waarderen is als een gave Gods.

Maakt dat jullie een religieus koor?

We zingen liturgische muziek, maar staan open voor iedereen om mee te zingen, en dat gebeurt ook. We flyeren op alle scholen. Vaak hebben de koorleden wel iets met liturgische muziek. We starten met een basale cursus, een soort AMV van vroeger, waarin de jongens van alles over muziek leren. Dan kijken we of zingen bij ze past. Als ze dat leuk vinden, kunnen ze bij het koor.

Ik lees ook dat jullie een zo hoog mogelijk niveau nastreven. Selecteren jullie?

Nee, er is geen selectie, dat vind ik ook het leuke eraan. We beginnen met alle jongens en als een jongen de stem niet mee heeft, of de hoogte, dan begint hij het vaak zelf ook niet leuk te vinden. Het is mooi dat hij dan die basis heeft meegekregen, vaak sturen we

hem dan door naar een instrument of de muziekschool. Gisteren had ik nog zo'n jongetje, die gaat nu op gitaarles. Dat snapt hij zelf ook wel, zingen maakt hem wel gelukkig, maar niet op dit niveau. We leggen de lat namelijk wel hoog, we repeteren twee keer per week, sommigen hebben ook nog zangles. Het is best intensief.

Waarom omarmen jullie de Engelse koormuziek zo?

We raken geïnspireerd door wat er in Engeland op dit gebied gebeurt. Door dit zo intensief te zingen, gaan we echt de diepte in, hier doen we ons best voor. We gaan ook een keer per twee jaar naar Engeland. Daar raken we geïnspireerd door dirigenten, zangers en koren.

Is nog van deze tijd, een koor met alleen jongens (en mannen)?

Zeker wel, het is een leuke energie die je samen opbouwt. Met jongens werken vergt een andere aanpak en geeft ook een andere dynamiek dan met meiden erbij. Je ziet het ook bij mannenkoren en trouwens ook in de topsport: mannen en vrouwen gescheiden. Dit werkt gewoon goed. De jongens voetballen nu even en dan weer zingen na de pauze. De grotere jongens en mannen zijn nodig om vierstemmig te kunnen zingen.

Is het moeilijk die gasten gemotiveerd te houden?

Nee hoor, ze vinden het zingen en samenzijn leuk, dat houdt ze gemotiveerd, ook om vaak en door het hele land op te treden. Kijk eens naar het tijdstip: normaal liggen de jongsten al op bed, die zijn een jaar of 7, 8. Na het optreden moeten we nog naar huis en morgen zingen we weer. Ze zijn soms gewoon vermoeid, maar ze vinden het heel leuk.

Hoe ziet de toekomst van het koor en van jezelf, over pak 'm beet tien jaar eruit, denk je?

We zingen nu vijf keer Christmas Carols, waarvan drie voorstellingen uitverkocht zijn. Het is te hopen dat dit zo populair blijft. We willen op dit niveau muziek blijven maken, hard en serieus werken en zorgen dat de gezelligheid blijft. Ik geef zelf les en ben veel met andere jongeren en koren bezig en zie mezelf dit koor nog wel tien jaar begeleiden, al weet je het nooit. Het kost veel tijd en energie, je moet veel zelf doen, maar het levert veel energie op. Bovendien staat er een geweldige club vrijwilligers om me heen.

Fred Nieuwesteeg
Foto's: Monique Molenaar

